

به نام خداوند زیبایی ها

درس دوستان ما

دبستان دخترانه ی غیر دولتی علوی

دوستان ما

■ چه گندم‌های زرد قشنگی! این‌ها را چه

کسی کاشته است؟

کشاورز؛ همان کشاورز کوشایی که دوست

ماست.

■ چه نان گرم و خوش مزه‌ای! چه کسی

آن را پخته است؟

نانوا؛ همان نانواي سحر خيزي که دوست

ماست.

■ چه کوچه‌ها و خیابان‌های پاکیزه‌ای!

چه کسی آن‌ها را تمیز و پاکیزه کرده

است؟

زنگر؛ همان رفتگر زحمت‌کش و مهربانی

که دوست ماست.

■ چه خانه های راحت و زیبایی! این خانه ها را چه کسی ساخته است؟

بنا؛ همان بنای پرکاری که دوست ماست.

■ چه باغ های سرسبز و چه گل های خوش رنگی! این درخت ها و گل ها را در این باغ ها، چه کسی کاشته است؟
باغبان؛ همان باغبان پرتلاشی که دوست ماست.

■ چه خیابان های منظمی! چه رفت و آمد مرتبی! این نظم و ترتیب را در خیابان ها، چه کسی ایجاد کرده است؟

مأمور راهنمایی و رانندگی؛ همان مأموری که دوست ماست.

■ چه کلاس شاد و بانشاطی! چه دانش آموزان دوست داشتنی و سخت کوشی!

این گل های شاداب را چه کسی پرورش داده است؟

معلم؛ همان معلم مهربان و دانایی که دوست ماست.

معلم؛ همان معلم مهربان و دانایی که دوست ماست.
این دوستان خوب و چیزهای قشنگ را چه کسی آفریده

است؟

گوش کن و بگو

۱. از چه کسانی یا از چه راه‌هایی می‌توانیم پاسخی مناسب، برای پرسش‌هایمان پیدا کنیم؟
۲. به جز دوستانی که در این درس با آن‌ها آشنا شدیم، چه کسان دیگری دوستان ما هستند؟
۳. چگونه از خدا، برای چیزهای خوب و قشنگی که آفریده است، سپاس‌گزاری می‌کنی؟
۴.

کلمات هم‌معنی

کسی که زود بیدار می شود.

سحر خیز:

شاد

شاداب:

غلط

اشتباه:

زیبا

قشنگ:

درست

صحیح:

مرتب

منظم:

تربیت و آموزش

پرورش:

ایجاد کرده است:

به وجود آورده است.

کلمات مخالف

زشت

قشنگ ≠

بد مزه

خوش مزه ≠

غلط

صحیح ≠

نا منظم

منظم ≠

بد رنگ

خوش رنگ ≠

دشمن

دوست ≠

خوش مزه:

کسی که خانه می سازد.

بنا:

دوستان:

یاران

کوشا:

پر تلاش

باغبان:

کسی که گل می کارد.

زحمت کش:

کسی که رنج می برد.

آفریده:

سختی کش

خلق کرده

کوشا ≠ تنبل

پرکار ≠ کم کار

راحت ≠ ناراحت